

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 186 din 26 mai 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, în ansamblu, și ale art. I pct. 1 și art. II, în special	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
386. — Decizie pentru desemnarea domnului Valeriu Gheorghită, șef al Centrului Medical de Intervenție Epidemiologică la spitalul Universitar de Urgență Militar „Dr. Carol Davila”, în calitate de președinte al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2	7
387. — Decizie pentru desemnarea domnului Romică-Andrei Baci, secretar de stat la Ministerul Sănătății, în calitate de vicepreședinte al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 186**

din 26 mai 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, în ansamblu, și ale art. I pct. 1 și art. II, în special

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Oana Popescu în Dosarul nr. 905/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 656D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 910D/2018 și nr. 1.289D/2018, având ca obiect excepții de neconstituționalitate cu un obiect parțial identic. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Laura Tănase în Dosarul nr. 560/36/2017 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Andrei Muntmark în Dosarul nr. 562/36/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepțiilor de neconstituționalitate din cele două dosare, avocata Daciana Popa, cu împuternicire avocațială depusă la dosare, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea pune în discuție din oficiu conexarea celor două dosare la dosarul nr. 656D/2018. Avocata Daciana Popa și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării dosarelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 910D/2018 și nr. 1.289D/2018 la Dosarul nr. 656D/2018, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatei Daciana Popa, care solicită admiterea excepției așa cum a fost formulată. În opinia acesteia, se încalcă art. 15 din Constituție privind neretroactivitatea legii. Menționează, pentru început, că cei 2 autori ai excepției pe care îi reprezintă au primit indemnizația pentru creșterea copilului începând cu luna iulie 2016 în temeiul Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 111/2010, aceasta fiind stabilită la un quantum de 85% din contribuțiile realizate pe 12 luni. Prin intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 quantumul indemnizațiilor se plafonează începând cu septembrie 2017, fără să se țină seama de criteriul avut în vedere de legiuitor la instituirea acestora, respectiv nașterea copiilor începând cu 1 ianuarie 2011. Reprezentanta autorilor arată că, în temeiul art. 15 din Constituție, prevederile criticate ar trebui să se aplice doar în cazul indemnizațiilor pentru creșterea copiilor născuți după intrarea lor în vigoare și nu indemnizațiilor pentru creșterea copiilor născuți anterior intrării lor în vigoare, în intervalul ianuarie 2011—august 2017.

8. Reprezentanta autorilor mai apreciază că se încalcă și principiul nediscriminării deoarece, prin impunerea criteriului valoric care se încearcă a fi implementat prin dispozițiile criticate, beneficiarii indemnizațiilor de creștere a copilului sunt tratați în mod diferit în funcție de situația lor socială, fiind încălcate dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 care precizează criteriul care condiționează instituirea acestui drept, adică nașterea copilului după data de 1 ianuarie 2011, dispoziții care nu au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017.

9. Plecând de la aceste observații, consideră că, referitor la aplicarea măsurii plafonării și la situația copiilor născuți anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017, se încalcă și art. 1 alin. (5) din Constituție, dar și art. 44, art. 11 și art. 148 din Constituție cu privire la principiul securității. În final, mai arată că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 vin în conflict cu prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 nu a modificat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 în așa fel încât plafonarea să se aplice și pentru situațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 anterior intrării sale în vigoare.

10. Reprezentantul Ministerului Public solicită, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a excepției, deoarece se critică modul de interpretare a legii de către instanțele judecătorești. În subsidiar, se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu are natură constituțională, nefiind un drept contributiv, legiuitorul fiind îndreptățit să stabilească quantumul acesteia. Legea nu se aplică retroactiv, nefiind vorba despre un drept contributiv. Mai mult, în legislația europeană s-a stabilit că statele au dreptul de a stabili un anumit quantum al indemnizației. În România acest quantum este ridicat, motiv pentru care apreciază că nici celelalte critici nu sunt fundamentate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 26 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 905/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Oana Popescu și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 656D/2018.

12. Prin Încheierea din 10 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 560/36/2017, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Laura Tănase și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 910D/2018.

13. Prin Încheierea din 14 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 562/36/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Andrei Muntmark și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.289D/2018.

14. Excepția a fost invocată în cauze având ca obiect acordarea indemnizației lunare pentru creșterea copiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010.

15. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, în Dosarul Curții nr. 656D/2018, se arată că politica națională de egalitate a șanselor presupune ca toate persoanele care se află în aceeași situație juridică, respectiv părinții activi pe piața muncii, să nu fie supuse unor tratamente diferite care să determine rezultate diferite. Cu toate acestea, în fapt, modificările repetate aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 relevă o politică a statului impredictibilă, incorectă și discriminatorie.

16. Plafonarea instituită de dispozițiile criticate are ca efect, în opinia autoarei, discriminarea persoanelor active pe piața muncii care au realizat venituri mai mari și care au achitat impozitul corespunzător, având în vedere că nu este oferită nicio rațiune pentru adoptarea acestei măsuri.

17. Este criticată din perspectiva art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, justificarea urgenței măsurii adoptate, respectiv enunțul că *„În absența acestei măsuri ar trebui ajustate alte beneficii de asistență socială ale căror cuantumuri nu sunt la un nivel ridicat și care ar afecta un număr de peste 2 milioane de persoane, față de 1.100 cât ar fi afectate prin plafonarea indemnizației pentru creșterea copiilor”*. Astfel, în opinia autoarei, categoriile de persoane indicate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 se află, în realitate, în situații anologhe, nefiind rațional și obiectiv tratamentul diferențiat al acestora. De asemenea, măsura criticată este discriminatorie având în vedere și faptul că, în perioada concediului de creștere a copilului, persoanele discriminate se află în imposibilitatea de a realiza alte venituri, au nevoi mai mari, întrucât din aceeași sursă de venit trebuie să trăiască și părintele și copilul. De asemenea, măsura este discriminatorie și din cauza faptului că aceste persoane au realizat o contribuție substanțială la bugetul statului în perioada activă, în considerarea principiului

solidarității sociale, potrivit căruia participanții la sistemul public, contribuabili și beneficiari, își asumă reciproc obligații și beneficiază de drepturi pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor prevăzute de lege.

18. În final, autoarea arată că nu solicită Curții să modifice sau să completeze dispozițiile criticate, ci doar să constate neconstituționalitatea acestora.

19. În dosarele Curții nr. 910D/2018 și nr. 1.289D/2018, se arată că prevederile criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate în măsura în care se aplică inclusiv persoanelor ai căror copii s-au născut anterior intrării lor în vigoare și care au dobândit cu bună-credință dreptul la indemnizație, prin raportare la nivelul contribuției de asigurări sociale plătite la bugetul de stat în perioada în care acestea au activat la locul de muncă. O asemenea măsură față de persoanele cărora li s-a acordat anterior indemnizația de creștere a copilului, raportat la nivelul contribuției de asigurări sociale plătite la bugetul de stat, nu este prevăzută de lege, astfel încât este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

20. Se mai arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 a fost emisă cu exces de putere, în sensul dat acestei noțiuni de art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, respectiv cu încălcarea principiului legalității, care poate fi dedus din prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.

21. Potrivit autorilor, prevederile criticate nu respectă principiul previzibilității, consacrat la nivel comunitar și a cărui îndeplinire cu bună-credință se impune în temeiul art. 11 alin. (1) din Constituție. Încălcarea acestui principiu se datorează faptului că acestea se aplică și contribuabililor care beneficiau de indemnizația pentru creșterea copilului, anterior intrării lor în vigoare, într-un quantum care depășea suma de 8.500 lei.

22. Prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece cetățenii care urmăresc fiscalizarea veniturilor și plata impozitelor corespunzătoare acestora sunt tratați în mod discriminatoriu față de cei care fie nu declară în mod integral veniturile, fie obțin venituri mai mici. Indemnizația pentru creșterea copilului nu ar trebui să se acorde în funcție de nivelul veniturilor celor care beneficiază de ea. De asemenea, se arată că politicile sociale trebuie să aibă în vedere contribuția fiecărei persoane și în raport cu aceasta să se asigure indemnizațiile pentru creșterea copilului. În sfârșit, se mai susține că, în fapt, aplicarea dispozițiilor criticate produce haos în ordinea de drept, prin defavorizarea absolută a unui grup de persoane care contribuie cu bună-credință la bugetul asigurărilor sociale.

23. Cu referire la art. 44 din Constituție, se arată că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului reprezintă un *bun* în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și că, din acest motiv, prevederile criticate nu pot viza și persoanele ai căror copii s-au născut înainte de intrarea lor în vigoare.

24. Mai departe, se arată că nu sunt respectate nici exigențele art. 53 din Constituție, măsura criticată fiind o ingerință în dreptul de proprietate privată.

25. În sfârșit, în opinia autorilor sunt încălcate și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece domeniul vizat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 trebuia să fie reglementat prin lege organică. În susținere, sunt invocate prevederile art. 73 alin. (3) lit. t) din Constituție, potrivit cărora *„Prin lege organică se reglementează... celelalte domenii pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice”*, și se menționează că *„În cuprinsul acestor domenii asupra cărora se instituie prevederi prin legi organice sunt menționate pe cale doctrinară și dispozițiile art. 52 alin. (2), respectiv art. 44 alin. (2) din Constituție, a căror incidență se constată prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017”*.

26. De asemenea, în opinia autorilor, prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 retroactivează, deoarece prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu au suferit niciodată modificări, fiind raportate la momentul nașterii copiilor, respectiv 1 ianuarie 2011. Astfel, persoanele ai căror copii s-au născut în intervalul 1 ianuarie 2011—7 august 2017 nu pot fi afectate de dispozițiile criticate, acestea fiind aplicabile persoanelor ai căror copii s-au născut începând cu 7 august 2017, în condițiile în care Guvernul a apreciat că unul dintre criteriile relevante pentru acordarea indemnizației este cel referitor la momentul nașterii copilului. Autorii excepției trebuie să beneficieze în continuare de prevederile care le-au fost aplicabile la data la care s-a născut dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului, drepturile dobândite în temeiul acestora având natura unor drepturi câștigate, care nu pot fi atinse în mod retroactiv de dispozițiile criticate.

27. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dreptul garantat constituțional, respectiv cel referitor la concediul de maternitate plătit, este distinct de dreptul reglementat de dispozițiile criticate, respectiv dreptul la acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, care, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, nu are natura unui drept fundamental. De asemenea, critica întemeiată pe prevederile art. 16 din Constituție este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate se aplică tuturor persoanelor vizate de acestea, nefiind instituite diferențieri lipsite de justificare legală.

28. **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 respectă exigențele constituționale prevăzute la art. 115 alin. (4) referitor la condițiile adoptării ordonanțelor de urgență, iar prevederile criticate nu încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece se aplică începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017. De asemenea, arată că indemnizația de creștere a copilului nu se raportează la valoarea contribuției pe care o datorează o persoană activă pe piața muncii, iar cuantumul acesteia poate fi dimensionat de legiuitor în funcție de posibilitățile bugetare, precum și faptul că dispozițiile criticate respectă exigențele de claritate a legii.

29. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile criticate nu înlătură dreptul subiectiv al titularului privind indemnizația de creștere a copilului minor, ci limitează cuantumul său superior la o sumă fixă. În aceste condiții instanța apreciază că demersul efectuat s-a încadrat în limitele constituționale, deoarece ordonanța de urgență astfel emisă a fost aprobată ulterior prin lege organică, fiind, astfel, îndeplinite condițiile art. 115 din Constituție.

30. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

31. **Avocatul Poporului** arată, în Dosarul Curții nr. 656D/2018, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sprijinindu-se, în susținere, pe jurisprudența Curții Constituționale referitoare la lipsa caracterului constituțional al dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului. De asemenea, arată că prevederile criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice.

32. În plus, așa cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017, dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului nu este unul contributiv, ci doar adresat părinților activi pe piața muncii, iar plata impozitului pe venit nu reprezintă o contribuție pentru acoperirea unui risc și veniele astfel colectate la bugetul de stat asigură cheltuielile generale din sănătate, educație, alte drepturi de asigurări etc., inclusiv plata acestui drept.

33. În Dosarul Curții nr. 1.289D/2018, Avocatul Poporului menționează că își menține punctul de vedere așa cum a fost reținut în deciziile Curții nr. 186 din 26 mai 2020 și nr. 362 din 16 iunie 2020.

34. Luând în considerare modele europene în privința acordării formelor de sprijin pentru perioada concediului de creștere a copilului, ținând cont de faptul că, pentru plata drepturilor de indemnizație pentru creșterea copilului în anul 2017, bugetul alocat nu poate acoperi necesarul de 3,4 miliarde lei, în condițiile menținerii deficitului bugetar sub 3% și având în vedere faptul că bugetul alocat Ministerului Muncii și Justiției Sociale nu poate acoperi plata tuturor drepturilor de asistență socială gestionate, pentru asigurarea drepturilor de asistență socială de natura alocației de stat pentru copii, a ajutoarelor și a alocațiilor acordate categoriilor defavorizate, a drepturilor persoanelor cu dizabilități, este necesară ajustarea cheltuielii bugetare prin modificarea unor programe de asistență socială care afectează un număr redus de persoane, dar care implică o cheltuială bugetară mare.

35. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile avocatei, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

36. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

37. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. I pct. 1 și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 7 august 2017, aprobată prin Legea nr. 261/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.011 din 20 decembrie 2017, care au următorul cuprins:

— Art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017: „*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: «(2) Indemnizația lunară prevăzută la alin. (1) se stabilește în cuantum de 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului și nu poate fi mai mică de 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară garantat în plată și nici mai mare de 8.500 lei.»*”;

— Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017: „*Prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică începând cu drepturile aferente lunii septembrie 2017*”.

38. Observând că art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017, criticat în cauza de față, a modificat art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 și că acest din urmă articol a mai fost modificat, ulterior, de art. IV pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 16 noiembrie 2017, Curtea reamintește că, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549

din 3 august 2011, sunt supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din ordonanțe de urgență ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Prin urmare, Curtea este legal sesizată din perspectiva art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea [...] unei dispoziții [...] dintr-o ordonanță în vigoare [...]*”.

39. În plus, având în vedere că sunt formulate și critici de neconstituționalitate extrinsecă, care vizează modalitatea de adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, în ansamblu, și ale art. I pct. 1 și art. II, în special.

40. Autorii excepției consideră că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la standardele de calitate a legii, ale art. 11 alin. (1) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, coroborat cu art. 4 referitor la cetățenii români, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la concediul de maternitate plătit, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 115 alin. (6) privind condițiile de adoptare a ordonanței de urgență, ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind egalitatea tuturor oamenilor în fața legii.

41. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că motivele de neconstituționalitate extrinsecă trebuie interpretate în sensul că materia reglementată de actul normativ care conține dispozițiile criticate în cauza de față trebuia să fie reglementată prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. t) din Constituție. Cu toate acestea, Curtea reține că, potrivit art. 115 alin. (5) ultima teză din Constituție, „*Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)*”. Prin urmare, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență și în materia legilor organice. Această concluzie este independentă de răspunsul la întrebarea dacă materia reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2017 este sau nu o materie care, potrivit Constituției, trebuie să fie reglementată prin lege organică. În plus, invocarea de către autorii excepției de neconstituționalitate a art. 115 alin. (6) din Constituție, potrivit căruia „*Ordonanțele de urgență [...] nu pot afecta [...] drepturile, libertățile [...] prevăzute de Constituție [...]*”, este irelevantă, întrucât, așa cum se va vedea în continuare, dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept prevăzut de Constituție.

42. Cu referire la criticile formulate din perspectiva art. 16 din Constituție, Curtea observă, în prealabil, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, în forma sa actuală, instituie dreptul la concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și la o indemnizație lunară pe perioada acestui concediu. Statul este obligat să acorde această indemnizație dacă beneficiarii ei îndeplinesc următoarele condiții: copiii se nasc începând cu data de 1 ianuarie 2011; în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, beneficiarii dreptului să fi realizat venituri; veniturile trebuie să fie supuse impozitării, potrivit Codului fiscal; veniturile să fi fost realizate timp de cel puțin 12 luni din intervalul de 2 ani anterior menționat [a se vedea art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010].

43. În ceea ce privește cuantumul indemnizației, dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, în forma criticată, stabilesc că acesta este de 85% din media veniturilor nete realizate. Acestea mai prevăd și cuantumul minim al indemnizației, respectiv că nu poate fi mai mică de 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară garantat

în plată, precum și cuantumul maxim, respectiv 8.500 lei. În cauza de față, este criticată doar instituirea cuantumulului maxim al indemnizației.

44. Curtea Constituțională a stabilit două reguli cu privire la dreptul la concediul pentru creșterea copilului și la indemnizația aferentă. Mai întâi, referitor la natura lui, a statuat că indemnizația este o prestație de asistență socială cu caracter universal, bazată pe principiul solidarității sociale, menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor (a se vedea deciziile nr. 597 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 13 ianuarie 2020, paragraful 16, și nr. 788 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 22 noiembrie 2012). Această prestație este, între altele, o expresie a statului social, respectiv a obligației statului de a interveni prin măsuri adecvate pentru susținerea cetățenilor care, din motive obiective, se află în situații defavorabile, de natură să afecteze dreptul acestora la un nivel de trai decent. De asemenea, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție (a se vedea deciziile nr. 597 din 10 octombrie 2019, precitată, paragraful 16, și nr. 788 din 27 septembrie 2012, precitată).

45. A doua regulă statuată de Curte este aceea că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu are caracterul unui drept fundamental, nefiind nominalizat expres de Constituție (a se vedea Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, precitată, paragraful 16). În acest context, Curtea a subliniat că indemnizația pentru creșterea copilului depinde în mare măsură de contextul social și economic în care este reglementată și de resursele financiare pe care statul le poate aloca în această direcție, acesta fiind liber ca, în funcție de resursele financiare disponibile, să stabilească acordarea acestui drept, conținutul și limitele acestuia, precum și condițiile în care poate fi acordat și să le modifice, atunci când realitățile economice și sociale o impun (a se vedea Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, precitată, paragraful 16).

46. Tot în legătură cu faptul că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este consacrat expres în Constituție, Curtea a mai reținut că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor (Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, precitată, paragraful 16, și nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011).

47. În sfârșit, Curtea a mai arătat că legiuitorul va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi (Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, precitată, paragraful 16).

48. Sintetizând această jurisprudență lipsită de echivoc, Curtea reține că statul se bucură de o marjă foarte largă de apreciere în modul de reglementare a dreptului la acordarea indemnizației pentru creșterea copilului.

49. Astfel, Curtea reține că plafonarea cuantumulului maxim al indemnizației la 8.500 lei este o măsură care se situează, în mod evident, în marja de apreciere a statului, deoarece, ținând seama de natura și scopul dreptului reglementat, este rezonabilă. Plafonarea cuantumulului unei prestații de asistență socială cu caracter universal, întemeiată pe ideile de solidaritate socială și stat social, ține de însăși natura unei asemenea prestații. Așa cum a reținut Curtea, o astfel de măsură urmărește un obiectiv limitat: să susțină cetățenii care, din motive obiective, se află în situații defavorabile, de natură să afecteze dreptul acestora la un nivel de trai decent. Este inevitabil ca, de la caz la caz, o astfel de măsură să influențeze în mod diferit situația fiecărui subiect în parte.

50. Prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție nu îl obligă pe legiuitor ca, în reglementările pe care le adoptă, să țină seama până în cele mai mici detalii de particularitățile fiecărei categorii de subiecți destinatari ai acestora. Astfel, nu i se poate imputa legiuitorului că nu a ținut seama de faptul că, în fapt, plafonarea cuantumului indemnizației va influența în mod diferențiat situația destinatarilor acesteia. În concret, nu se poate susține că legiuitorul a acționat arbitrar, din cauza faptului că nu a ținut seama că, ulterior intrării în concediul pentru creșterea copilului, persoanele care, anterior nașterii, aveau venituri mai mari de 8.500 lei, vor primi o indemnizație pentru creșterea copilului într-un quantum mai mic. Măsura nu discriminează această categorie de persoane față de persoanele care, anterior intrării în concediul pentru creșterea copilului, aveau venituri mai mici de 8.500 lei, având în vedere tocmai obiectivul urmărit de legiuitor prin instituirea indemnizației. Așa cum recunosc atât Curtea Constituțională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, examinarea tratamentului diferențiat al unor categorii de subiecți de drept se va face ținând seama de obiectivul urmărit de emitentul măsurii respective.

51. Legiuitorul a plafonat cuantumul indemnizației în mod nediferențiat pentru toți subiecții de drept care îndeplinesc condițiile acordării acesteia, fără să facă nicio trimitere la criteriul cuantumului veniturilor. Astfel, tuturor persoanelor care îndeplinesc condițiile pentru acordarea indemnizației pentru creșterea copilului li se aplică același plafon maxim, cel de 8.500 lei.

52. De asemenea, este de reținut că legiuitorul se bucură de o marjă de apreciere semnificativă și cu privire la suma concretă a plafonului. Cu alte cuvinte, Curtea Constituțională nu va putea examina în ce măsură legiuitorul ar fi trebuit să stabilească un alt quantum, mai mare sau mai mic, decât cel de 8.500 lei sau să mențină soluția anterioară modificărilor criticate, respectiv de acordare a indemnizației în cotă de 85% din veniturile realizate, indiferent de cuantumul acestora, având în vedere că nu este plafonat cuantumului unui drept fundamental.

53. Cu referire la criticile întemeiate pe art. 15 alin. (2) și art. 44 din Constituție, Curtea reține, în primul rând, că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului este un drept cu executare în timp și cu o durată limitată, respectiv 2 ani sau, după caz, 3 ani, în cazul copiilor cu dizabilități. Aplicarea măsurii plafonării cuantumului maxim al indemnizației în acest interval

nu este însă retroactivă, câtă vreme se aplică de la data intrării în vigoare a actului normativ prin care a fost instituită măsura, respectiv 7 august 2017, și până la data stingerii dreptului. Astfel, măsura se aplică doar pentru viitor, nu și pentru trecut, fără să se aducă atingere prestațiilor deja efectuate de către stat în intervalul care începe la data nașterii dreptului și se încheie la data intrării în vigoare a măsurii plafonării cuantumului indemnizației la 8.500 lei.

54. În al doilea rând, modul de stabilire a indemnizației pentru creșterea copilului a fost modificat, începând cu data de 7 august 2017, prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017. Măsura introducerii unui plafon maxim al indemnizației a fost luată în temeiul libertății pe care o are legiuitorul de a stabili acordarea dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului, conținutul și limitele acestuia, precum și condițiile în care poate fi acordat și să le modifice, atunci când realitățile economice și sociale o impun (a se vedea Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, precitată, paragraful 16). Din acest motiv, nu se poate spune că a fost încălcat dreptul de proprietate garantat de Constituție referitor la indemnizație.

55. În plus, Curtea reține că autorii excepției fac o confuzie între, pe de o parte, drepturi care se acordă în temeiul contribuțiilor realizate la bugetul asigurărilor sociale de stat, și, pe de altă parte, drepturile pe care statul le acordă în exercitarea rolului pe care îl deține în configurarea politicilor de protecție și asistență socială și având în vedere valoarea statului social. Dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este acordat în temeiul contribuțiilor realizate la bugetul asigurărilor sociale de stat, așa cum se acordă dreptul la pensie. Este adevărat că acordarea acestui drept este condiționată de realizarea unor venituri impozabile, dar cuantumul indemnizației nu reflectă acest fapt, așa cum, prin natura lui, cuantumul pensiei, de exemplu, va reflecta cuantumul prestațiilor realizate pe durata stagiului de cotizare, potrivit principiului contributivității.

56. În sfârșit, Curtea reține că și criticile autorilor întemeiate pe prevederile art. 53 din Constituție sunt neîntemeiate, având în vedere că posibilitatea acordată de acestea legiuitorului de a limita exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți vizează drepturi sau libertăți fundamentale, și nu drepturi precum cel la primirea indemnizației pentru creșterea copilului.

57. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Oana Popescu în Dosarul nr. 905/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Laura Tănase în Dosarul nr. 560/36/2017 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Andrei Muntmark în Dosarul nr. 562/36/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, în ansamblu, și ale art. I pct. 1 și art. II, în special, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

pentru desemnarea domnului Valeriu Gheorghiuță, șef al Centrului Medical de Intervenție Epidemiologică la spitalul Universitar de Urgență Militar „Dr. Carol Davila”, în calitate de președinte al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2

Având în vedere prevederile Memorandumului cu tema: „Înființarea Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2”, Adresa Ministerului Apărării Naționale nr. M 2.439 din 20 noiembrie 2020 și Decizia prim-ministrului nr. 385/2020 privind înființarea Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Valeriu Gheorghiuță, șef al Centrului Medical de Intervenție Epidemiologică la spitalul Universitar de Urgență Militar „Dr. Carol Davila”, se desemnează în calitate de președinte al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 noiembrie 2020.
Nr. 386.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

pentru desemnarea domnului Romică-Andrei Baci, secretar de stat la Ministerul Sănătății, în calitate de vicepreședinte al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2

Având în vedere prevederile Memorandumului cu tema: „Înființarea Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2”, Adresa Ministerului Sănătății nr. 2.227 din 20 noiembrie 2020 și Decizia prim-ministrului nr. 385/2020 privind înființarea Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Romică-Andrei Baci, secretar de stat la Ministerul Sănătății, se desemnează în calitate de vicepreședinte al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-CoV-2.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 noiembrie 2020.
Nr. 387.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 252801